

Phoř

EU

Jiří Maštálka a kolektiv

GUE/NGL

Gauche Unitaire Européenne/Gauche Verte Nordique

European United Left/Nordic Green Left

Gruppe Parlamentaire • Parliamentary Group

PARLEMENT EUROPEEN • EUROPEAN PARLIAMENT

Dosud vyšlo

K. Konečná, J. Maštálka
Evropská unie očima pozorovatelů

O. Krejčí, K. Konečná, J. Maštálka
Sametová revoluce - pohled ze Strakovy

J. Maštálka a kolektiv
Práce šlechtí - aneb směrnice 2003/88/ES
o některých aspektech úpravy pracovní doby

J. Maštálka, K. Konečná, O. Krejčí
Jakou Evropskou unii?

J. Keller, J. Maštálka, O. Krejčí
Americká vojenská základna v Čechách

Proč EU?

*Jiří Maštálka
a kolektiv*

2008

Vážení čtenáři, přátelé,

dovolte mi abych Vám především poděkoval, že jste mi jako občané České republiky dali možnost zastupovat náš stát v Evropském parlamentu. Za své volební období jsem absolvoval kromě běžné agendy, patřící do práce poslance EP, řadu setkání a to jak v České republice tak i v Bruselu s mnohými z Vás.

Evropský parlament dává tu jedinečnou možnost, že každý z poslanců může pozvat na náklady EP ročně skupinu jednoho sta návštěvníků, kteří se mohou alespoň v průběhu jednodenního pobytu seznámit v základních rysech s fungováním evropských institucí, prací EP, mohou se i bezprostředně zúčastnit plenárních zasedání EP.

Mojí snahou bylo využít tuto nabídku pro co největší počet občanů České republiky. V rámci tohoto programu přijížděli na moje pozvání jak do Bruselu tak i do Štrasburku studenti střední i vysokých škol, zastupitelé krajů i obcí, představitelé odborů, ale i například představitelky ženských organizací v ČR.

Součástí každé této návštěvy byla i beseda s návštěvníky a musím se upřímně přiznat, že z každé z nich jsem si odnesl zajímavé podněty pro svou práci. Na základě některých podnětů byly formulovány i některé pozměňovací návrhy k jednotlivým směrnici EU, byla pořádána veřejná slyšení a vznikly i některé publikace.

Brožura kterou Vám právě předkládám je desátá v pořadí, přičemž některé z publikací (například „Češi a Evropa“, „Americká vojenská základna v Čechách“, „Jakou EU?“) vyšly i v anglické a francouzské verzi a setkaly se s velmi pozitivním ohlasem. Publikace „Životní prostředí - věc veřejná“ k mému překvapení vyvolala i velký zájem mezi pracovníky odboru životního prostředí v České republice. Se stejně velkým

zájmem se setkala i publikace „Evropská unie - nejen název“, která vznikla na základě příspěvků stážistů pobývajících v mojí kanceláři v EP v Bruselu. Její druhý díl spatřil světlo světa nedávno. Ostatně všechny tyto publikace lze najít v elektronické podobě na webových stránkách www.mastalka.cz.

Jak jsem uvedl výše, mnoho našich občanů mohlo alespoň krátkodobě navštívit Evropský parlament. Odjížděli s různými dojmy. Šlo především o představitele střední a starší generace, kteří prožili větší část svého života v jiném - blokově uspořádaném světě. I díky prezentaci v médiích přijížděli často s pocitem, že EU je především strašidlem a diktátorem, který malé České republice vnucuje svoje podmínky. Je pravda, že pokud člověk sleduje zpravodajství, zejména televizní, může se domnívat, že Evropská komise či EP nemá nic lepšího na práci než diktovat Čechům jakým způsobem mají vyrábět špekáčky nebo je připravit o tradiční název výrobku slivovice.

Byl jsem rád, že drtivá většina návštěvníků odjížděla po návštěvě s jinými pocity a s jinou představou o evropských institucích. Po čtyřech letech působení v EP nemohu a nebudu tvrdit že jde o strukturu, která je bezchybná, která není byrokratická a ve které se často neuplatňují zájmy těch silnějších. Přesto si dovolím tvrdit, že existence jak EU jako takové, tak zejména EP má svůj pozitivní dopad. Evropa má místo, kde představitelé jednotlivých členských zemí, ale i EU jako celek mohou vést dialog, hledat kompromisy mezi národními a společnými zájmy, kde se dá společně obhajovat i sociální model v evropském pojetí, snáze hájit ochranu životního prostředí, zájmy jednotlivých občanů. Nejde tedy jenom o nástroj, ve kterém mají vliv především nadnárodní instituce a velké členské země, i když zejména v poslední době zesilují tlaky (zejména při diskusi o tzv. Lisabonské smlouvě) posílit pozice zejména těchto silových skupin.

Rok 2009 bude rokem, kdy občané EU budou ve volbách rozhodovat o svém zastoupení v EP. Volby do Evropského parlamentu obyčejně bývají provázeny nízkou volební účastí. Považuji to za špatné a to hned ze dvou důvodů:

1) vzdávat se práva ovlivňovat věci veřejné prostřednictvím volby a následně si stěžovat na dopady rozhodnutí evropských orgánů je poněkud farizejské

2) tím, jak bude složen nový EP, bude výrazným způsobem ovlivňován i náš společný život v otevřené Evropě, včetně toho jaké budou veřejné služby, úroveň sociálního zabezpečení, možnosti ovlivnění pracovních podmínek a zaměstnanosti, postavení našich zemědělců atd.

Z diskusí s návštěvníky v EP vyplynul i název této jubilejní desáté publikace „Proč EU?“.

8.října 2008 jsme pořádali veřejné slyšení pod názvem „Magické osmičky v česko-slovenské historii“. Vzhledem k tomu, že můj příspěvek se z velké části vztahuje i k odpovědi na otázku proč EU?, dovoluji si jej připojit k této publikaci, k příspěvkům mých hostů, kteří pobývali v EP.

Doufám, že i v dalších letech budeme mít možnost setkávat se na půdě EP a diskutovat a hlavně realizovat naše představy o nové moderní Evropské unii.

***MUDr. Jiří Maštálka
poslanec EP***

ČR v Evropě

Vážení kolegové, drazí přátelé, dovoluji mi především, abych vás přivítal a upřímně vám poděkoval za projev ochoty aktivně se zúčastnit na našem semináři, který připravila skupina GUE-NGL Evropského parlamentu. Jako poslance z ČR bych chtěl zvláště přivítat naše kolegy a přátele ze SR - vždyť za několik dní si připomeneme kulaté výročí vzniku našeho společného státu a s ním i osvobození ze žaláře národů, jak naši předkové říkali Rakousku-Uhersku.

Naším přátelům a kolegům z jiných zemí jen připomenu, proč se vlastně scházíme. Patří k politické kultuře našich zemí, myslím ČR a SR, že neustále diskutujeme nad záhadou našich dějin: proč se k nám tak neodvratně vrací u příležitosti roků s osmičkou na konci historické zlomy. Nejde jen o onen rok 1918, kdy vznikla Československá republika. Je to i rok 1938, rok mnichovské zrady a ztráty části našeho území. Je to i rok 1948, kdy v Československu převzala moc KS Československa a začala snaha přivést zemi k socialismu. Pak přišel rok 1968, kdy se nedostatky z budování socialismu snažilo odstranit Pražské jaro - jednalo se o první pokus vybudovat demokratický socialismus, ale též rok, kdy armády Varšavské smlouvy tento pokus potlačily. Mnozí autoři též tvrdí, že historické listopadové události roku 1989 začaly již o rok dříve - jak o tom jistě v naší dnešní diskusi ještě uslyšíme.

Vážení přátelé, rád bych se ve svém vystoupení zamyslel nad tím, jaká poučení vlastně plynou z oněch osmičkových výročí pro českou státnost. Především chci připomenout, že všechny zmíněné historické události byly spojeny s významnými mezinárodními zlomy, měly významný evropský kontext - což byl též jeden z důvodů, proč všichni naši kolegové ze skupiny GUE-NGL v EP s takovým porozuměním podpořili iniciativu uspořádat tento seminář. Naše osmičkové historické zlomy jsou

bytostně srostlé se světovými válkami či vzestupem a pádem socialismu v celé východní Evropě. A i když samotné dějiny se nemohly dostat v Praze či Bratislavě do pohybu bez aktivní účasti Čechů a Slováků, jsou to bytostně evropské dějiny. Jak kdysi prohlásil Tomáš G. Masaryk, první československý prezident: Česká otázka je evropskou otázkou, či dokonce, jak během světové války napsal v knize Nová Evropa, československá otázka je otázkou světovou a je otázkou právě této války. Nepokládal osvobození Čechů za nejdůležitější cíl války, byl ale přesvědčen, že cílů, jež si Spojenci vytkli, nemůže být dosaženo bez osvobození Čech (Masaryk Tomáš Garrigue: Nová Evropa. Stanovisko Slovanské. Praha: Nakl. G. Dubského, 1920, s. 176-178).

Dnes již na rozdíl od dob Masaryka víme, že nemůžeme českou otázku chápat tak, že bez svobodné ČR a SR se nemůže Evropa stabilizovat. Historie ukazuje jinou, do určité míry opačnou interpretaci této teze. Především je nám jasné, že českou i slovenskou otázku lze řešit jen v celosvětovém kontextu. Češi ani Slováci, jako příslušníci malých národů, nejsou schopni zajistit svoji existenci v té podobě, kterou pokládají za ideální. Víme, že osud Evropy není závislý na způsobu řešení české či slovenské otázky. Fakt, že se v ČR a na Slovensku ve 20. století změnil osmkrát režim či státnost, je pro nás jasným důkazem toho, jak jsou naše dva malé středoevropské národy svým osudem závislé na geopolitických změnách v Evropě.

Osud malých států a národů byl až dosud spojen s velkými sousedy či mocnými spojenci. Na našich osmičkách jsme to poznali v dobrém i ve zlém. Proto se stalo samozřejmé, že po změně režimu po listopadu 1989 i po vytvoření nových států - samostatné ČR a samostatné SR - v roce 1993 nejen politické elity, ale i větší část veřejnosti usilovaly o začlenění do Evropské unie. Tento obecný konsenzus byl však spojen s různými

ným očekáváním. Obecně převládala představa, že se začleněním do EU si zajistíme bezpečnost vojenskou i ekonomicko-sociální, zvýší se životní úroveň a svoboda cestování. U konzervativců byla a jsou tato očekávání spojena s představou ČR v prostoru Unie, kdy získáme podíl na řízení evropského prostředí, ovšem toto prostředí nebude zasahovat ani do řízení státu, ani do správy ekonomiky. Liberálové naopak si myslí, že Unie je pole svobody, v němž se rozplývá tradiční státnost.

Česká levice nemá na Unii jednotný názor. Hlásíme se plně k ideálům zakladatelů EU, kteří v integraci viděli především zajištění míru v Evropě a následně zvýšení efektivity ekonomiky a upevnění sociálních jistot. Chceme, aby se Evropa sjednotila na principech solidarity a míru. Chceme evropský sociální stát, pečující o kulturní či národní autonomie. Požadujeme politické uspořádání, které důsledně prosazuje programy zaměřené na ochranu, případně obnovu zdravého životního prostředí a trvale udržitelného rozvoje. Právě takovou EU bychom rádi viděli jako významného garanta naší státnosti.

Rozpory v české levici vyvolává fakt, že takovou institucí však Evropská unie dosud není. Je to organizace, kde mají příliš velké pravomoci nadnárodní monopoly, velké státy, ale také liberální snahy o demontáž sociálního státu - a kde je stále málo prostoru pro skutečnou demokracii. Víťame pokusy o vylepšení stavu a předem neodmítáme žádné reformní snahy - ať již jde o hledání nové smlouvy o Unii, či dokonce případné ústavy EU. Jsou nám blízké projekty společné ekonomiky i rozvoje sociálních jistot. Citlivě vnímáme novátorský smysl Unie, který spatřujeme v procedurách řešení problémů či úkolů. Právě neustálé hledání a nalézání způsobů řešení problémů, rozdílných názorů na ně a usilování o kompromis v rozporných zájmech tvoří nejcennější vklad EU do pokladnice světové civilizace. Tento zatím neuzavřený experiment vypráví, jak válečné konflikty

může nahradit diplomacie a jak diplomacie může být následně nahrazena demokracií.

Skepse v české levici vyrůstá především z jiného zdroje, a to z nedůvěry v některé představitele EU, jejich účelového a často velmi škodlivého deformování původních představ o integrované Evropě. Uvedu příklad. V tomto století nedošlo na území Evropy k tak závažnému porušení mezinárodního práva, jako je tomu v souvislosti s rozbíjením územní celistvosti Srbska. Přitom je obecně známé, že k politikům, kteří rozbití územní celistvosti Srbska iniciují, patří i představitelé Unie - především vysoký komisař EU pro zahraniční a bezpečnostní politiku Javier Solana. Těmto lidem se daří potlačit zájem médií o toto téma. Přitom i naším jménem jsou v Kosovu potlačována lidská práva tamních Srbů, nemluvě o Romech a o tom, že poprvé od 2. světové války byli z jednoho regionu vyhnáni všichni Židé. Všechna krásná prohlášení o dodržování lidských práv a mezinárodního práva jsou utopena v politice dvojího metru a demagogické propagandě. Za zcela nepřijatelné pokládáme obnovení temných tradic tajné diplomacie, které se právě v souvislosti s kosovským separatismem staly samozřejmým nástrojem některých politiků Unie.

Řada lidí patřících v ČR k levici s obavami hledí na snahu obházet pravidla, kdykoli se to hodí mocným. Mám v tomto případě na mysli úsilí obejít výsledky irského referenda o reformní smlouvě. Bez ohledu na vztah k obsahu této smlouvy, zdá se nám, že je třeba respektovat vůli irského lidu.

Obdobně nejistotu na levici politického spektra v ČR vyvolává fakt, že Unie sice v prosinci 2003 schválila pozoruhodnou zahraničněpolitickou strategii Bezpečná Evropa v lepším světě, která se pokouší vymanit ze stereotypů politiky síly. Zůstává ale bezbranná vůči avanturismu politických elit některých států, a to i členů Unie, kteří zatahují ČR do válečných konfliktů,

kteří nemají nic společného ani s českými národními zájmy, ani s žádoucí budoucností Evropy.

Znovu připomínám, že během posledního roku projednával Evropský parlament několikrát problematiku postsovětského prostoru. Ve všech případech převládala v diskusi i přijímaných materiálech paternalistický tón - Evropa se blahosklonně obrací na nevzdělané chudé příbuzné, a to spíše s pokynem než s radou. V usnesení o Střední Asii, čítajícím několik desítek stránek, nalezneme množství formulací o tom, co země jako Kazachstán musejí dělat, aby se nám zalíbily - a nenajdeme tam jediné slovo úcty k práci, kterou tamní lidé vykonali, úcty ke kultuře, jež je právě tak jiná, jako i krásná, úcty k cestě, po níž během své samostatné státnosti ušli. To je zcela v rozporu s humanistickou tradicí české levice. Navíc se tak děje v situaci, kdy klesá specifická váha Evropy ve světě - roste význam nových center, jejich ekonomická, demografická, ale i vojenská moc. Bruselu chybí jasná strategie, která by Asii, Africe i Latinské Americe představila Evropu jako něco zcela jiného, než byla Evropa kolonizátorů.

Vážení kolegové, přátelé, idea evropské integrace je bezesporu nejlepším základem pro mír a bezpečnost na našem světadílu. Bez ní si nedovedeme představit moderní českou státnost ani zajištění českých národních zájmů. Její naplňování v institucích, procedurách a praktické činnosti konkrétních politiků je ovšem velmi nedokonalé. Vidíme, že ČR v Unii našla přístav, ovšem vody v něm jsou neklidné. Víme, že ČR je neoddelitelnou součástí Evropy a že tuto Evropu pro mnohé představuje především Unie. Česká otázka je stále otázkou evropskou - vnímáme Unii jako nové prostředí, kde musíme hájit jak naše národní zájmy, tak i bojovat za naše sociální ideály.

Děkuji za pozornost.

Jiří Maštálka

Mgr. Jiří Valenta, zastupitel města Plzeň

Na pozvání poslance Evropského parlamentu za ČR - praktickujícího člena Konfederativní skupiny Evropské sjednocené levice/Severské zelené levice MUDr. Jiřího Mašálky (KSČM) navštívila ve dnech 25. - 27. dubna 2006 metropoli Belgického království a současně i sídlo centrálních institucí Evropské unie dvacetičlenná výprava západočeských komunistů.

Zástupci široké komunistické veřejnosti z Plzně a okolí byli ubytováni nedaleko Bruselu v příjemném zázemí hotelu „Château du Lac“ a díky profesionálně odvedené práci asistentů našeho europoslance měli předem zajištěný a optimálně zkoordinovaný bohatý program.

Úvod pracovní části zájezdu vyplnila návštěva centra NATO v Evropě, kde naši delegaci přijali brigádní generál Jásek a velvyslanec ČR při NATO p. Füle, který se snažil, a zde je nutno bohužel podotknout, že k naší velké lítosti často nekvalifikovaně až demagogicky, zodpovědět aktuální ožehavé politické dotazy týkající se agresivní strategie reálně nikoliv obranného, ale především útočného vojenského paktu. Aliance, kam naše republika vstoupila nikoliv jednotným krokem, určené k prosazování politických a hospodářských zájmů, a to zejména velkých „západních“ zemí, prostřednictvím vojenského potenciálu.

Následujícím bodem oficiální části akce se stalo plánované setkání v budově Stálého zastoupení České republiky při Evropské unii, kde byla naše výprava seznámena velvyslancem radou tohoto zastupitelství PhDr. Pavlem Černochem (kancelář tiskového mluvčího), s organizační strukturou a principy fungování Evropské unie jako celku. Na rozdíl od chladného přijetí v sídle NATO bylo by na tomto místě vhodné konstatovat, že komunikace mezi mladým ambiciózním diplomatem a účastníky delegace byla korektní, vzájemně obohacující a byla vedena v čistě věcné pracovní rovině.

Posledním významným „kaménkem“ do mozaiky podnětného bruselského poznávání bylo osobní přijetí naší skupiny orga-

nizátorem celé akce europoslancem MUDr. Jiřím Mařtálkou, a to v samotném „srdci“ Evropského parlamentu na Rue Wiertz 60 v Bruselu. Toto netrpělivě očekávané přijetí navázalo na stručné osvětlení detailního popisu, role a fungování Evropského parlamentu, spojené s návštěvou a výkladem v sálu pro plenární zasedání, které zabezpečila pracovnice českého zastupitelského servisu. Několik okamžiků poté, v přátelsky podbarvené a neformální atmosféře, nám sušický rodák a mj. bývalý dlouholetý předseda městské stranické organizace v Plzni s. Mařtálka formou otevřené diskuze ozřejmil denní itinerář činnosti poslance EP se všemi jeho četnými specifiky a nastínil vlastní pohled a názory na činnost a fungování Evropského parlamentu.

Mezi výše uvedenými, důležitostmi primárními, aktivitami pracovně - politického rázu nezanikla ani kulturní a poznávací část naší mise. Ta spočívala především v detailní prohlídce historické části města Bruselu, kterou jsme spojili s návštěvou katedrály sv. Michaela a sv. Guduly nebo např. zastavení u jednoho ze symbolů Belgie - technicky a architektonicky velkolepého „Atomia“, vystavěného v roce 1958 v souvislosti se světovou výstavou a zobrazující 165miliardkrát zvětšenou molekulu železa.

Závěrem bych si na tomto místě dovolil za všechny účastníky akce ještě jednou poděkovat Jiřimu Mařtálkovi za jeho angažovanost spojenou s naším pobytem v Bruselu a za nemalý příspěvek k rozšíření politologického obzoru, a to zejména u nás, mladších členů KSČM, a popřát mu v politické činnosti a samozřejmě i v osobním životě mnoho úspěchů. Současné pevně věřím, že jeho poslanecký mandát bude po volbách do Evropského parlamentu v květnu roku 2009 prodloužen na další období tak, aby mohl pokračovat v dobře započaté práci směřující k prosazení levicových idejí i na mezinárodním poli.

Eva Václavíková, za zastupitele Moravskoslezského kraje

Ve dnech 18. - 22. září 2007 se na pozvání komunistického poslance Evropského parlamentu MUDr. Jiřího Maštálky uskutečnil zájezd do Bruselu, kterého se zúčastnilo celkem 30 účastníků z Moravskoslezského kraje. Cílem byla návštěva Evropského parlamentu, centrály NATO a samozřejmě i seznámení se s památkami hlavního města Belgie. Musím se přiznat, že účast na tomto zájezdu jsem brala jako určité ocenění své práce ve straně, ale zároveň i závazek pro další činnost.

Po příjezdu do Bruselu jsme byli ubytováni v příjemném hotelu Mirabeau, který se nacházel v centru města. Hned první den byla na programu návštěva NATO (North Atlantic Treaty Organization). Poznat na vlastní oči komplex budov této instituce a besedovat s pracovníky NATO v nás vyvolalo určité očekávání něčeho nového.

A překvapení začalo. Z autobusu bylo možno vystoupit až po kontrole dokladů, fotografování bylo zakázáno, mobilní telefony musely být odloženy. V doprovodu ozbrojených mužů jsme prošli zabezpečovací rámy včetně osobní prohlídky. Potom nás převzal sympatický pracovník naší mise a vyhrazeným prostorem nás převedl do zasedací místnosti, kde nás čekal sám velvyslanec ČR při NATO Štefan Füle a jeho spolupracovníci. Po seznámení s činností naší mise se rozvinula beseda. Otázek bylo plno. Více vzrušení přinesly dotazy na budování radaru v naší republice. Odpovědi se nesly přesně v souladu s rozhodováním vlády. Jak jinak. Všichni pracovníci mise jsou vlastně vládními úředníky. Svůj názor jsme však vyjádřili. Svůj nesouhlas s budováním radaru jsme dali zřetelně najevo.

Druhý den byla před námi návštěva Evropského parlamentu. V doprovodu příjemné asistentky soudruha MUDr. Maštálky jsme se dostali k rozsáhlému komplexu Evropského parlamentu. Tam nás již očekával usměvavý poslanec Jiří Maštálka.

Přátelská objetí, přivítání všech účastníků, to vše vytvořilo milou atmosféru tohoto setkání. Uvědomili jsme si, jaký kolos je EP, který zastupuje obyvatele 27 zemí, tedy téměř 500 milionů občanů.

V úvodní části našeho setkání jsme se seznámili s činností EP, rozdělení EP podle politických skupin, začleněním našich europoslanců do výborů a delegací. Dotazy nebraly konce, následovala prohlídka míst pro jednání a také nezbytné fotografování. Čas však byl neúprosný. Byli jsme pozváni na společný oběd a plni nádherných dojmů jsme se loučili se s. Maštálkou a jeho doprovodem.

Kromě oficiální části našeho pobytu jsme se věnovali i poznávání historických pamětihodností města. Pěší procházky v doprovodu výborného průvodce nám ukázaly Brusel v celé kráse. Nic nám nevadil drobný déšť, který nás první den překvapil přímo na historickém náměstí. K prohlídkám jsme využili každou volnou chvíli. Fotografování, památky, obchody s vynikající čokoládou, do kterých nás zvaly dívky s přichystanými ošatkami se sušenkami, abychom ochutnali čokoládu, která stékala po malých fontánkách.

Jenže každý pobyt jednou končí. Poslední den jsme využili k návštěvě Národní baziliky. Byla v rekonstrukci. Češi se však dostanou všude. Sice přítomný duchovní nebyl naší přítomností nadšen, ale jeho příkazům, že vstup není povolen, jsme „samozřejmě nerozuměli“. Potom Atomium a Minievropa. Nejzajímavější stavby jednotlivých států EU jsou nádherné. My tam vystavujeme Staroměstskou radnici, Slováci modrou katedrálu. Zdálo se nám to velmi málo.

Chci poděkovat organizátorům celé akce, především s. Maštálkovi a ing. Karlu Konečnému. Na něco takového se nezapomíná.

***Mgr. Josef Šimána, profesor Gymnázia Mikulášské náměstí
v Plzni***

V rámci výuky společenskovedních předmětů na našem gymnáziu jsme od počátku devadesátých let využívali možnost zprostředkovat studentům návštěvu Poslanecké sněmovny a později i Senátu Parlamentu ČR. Tyto exkurze měly u studentů stále větší odezvu, a tak byl jen logickým vyústěním dotaz jednoho z nich při jednom návratu z Prahy, zda by bylo možno navštívit i jiné parlamenty, nejlépe ten evropský v Bruselu.

Nechtěl jsem nic závazně slibovat, žádné kontakty v Bruselu jsem neměl a bylo mi jasné, že dostat pozvání do tohoto „centra evropské politiky“ není nic jednoduchého a hned tak každý ho nedostane. Pomohla náhoda - s kolegyní, která mně při organizování exkurzí významně pomáhala, jsme pročítali dostupné materiály o našich, tehdy čerstvě zvolených, europoslancích a zaujaly nás dvě informace o plzeňském zástupci v Evropském parlamentu panu doktorovi Jiřím Mašťálkovi. Pan poslanec pochází ze Sušice, odkud je i zmíněná kolegyně, a studoval ve Volgogradě shodou okolností v době, kdy jsem tam na studijní stáži pobýval i já. Dodal jsem si odvahy, napsal panu doktorovi dopis s prosbou, zda by nám poradil, jak se snad někdy v budoucnu přece jenom do Bruselu podívat...

Velice brzy nás potěšila odpověď a za několik dní jsme na Mikulášském náměstí mohli přivítat od prvního okamžiku velice sympatického člověka - pana doktora Jiřího Mašťálku. Vyslechl nás, krátce pohovořil o své práci v Evropském parlamentu, pravidelném pendlování mezi Plzní a Bruselům, ale hlavně nabídl pozvání k návštěvě Evropského parlamentu a sídla NATO čtyřiceti našim studentům. Vše zdarma, na náklady této evropské instituce! A nejen to.

Nabídl možnost uspořádat na naší škole studentskou soutěž o problematice Evropské unie formou studentských prací na 2 až 3 aktuální témata, jejíž vítěz by mohl v Bruselu strávit bezplatně celý měsíc a poznat tak fungování Evropského parlamentu, jeho zákulisí, život v metropoli Belgie, radosti i strasti našich europoslanců.

Okamžitě nám bylo jasné, co takováto stáž pro našeho studenta z hlediska jeho budoucí profesní kariéry může znamenat, a jen těžko jsme zakrývali nadšení. Na další společné schůzce s panem europoslancem jsem byl požádán, zda bych se ujal organizování celé akce a případně promyslel soutěžní témata. Byla to čest jak pro mě samotného, tak pro celou školu. Rád jsem souhlasil.

Prvního ročníku soutěže, snad proto, že podobně jako my, byli velkorysostí nabídky a ceny pro vítěze zaskočení i studenti, se nakonec zúčastnili dva nejodvážnější. A jedna z nich, tehdy studentka sexty Kateřina Vrátníková, si svou prací na téma „Pohled našeho studenta na možnosti studia v zemích EU“ jako první „řekla“ o měsíční pobytu v Bruselu. Druhý soutěžící spolu se čtyřicítkou dalších studentů naší školy pak měl možnost Brusel poznat také - jako účastník slíbené exkurze, která se uskutečnila 28. března 2007. Žáci poznali nejen Evropský parlament, navštívili sídlo NATO, ale prohlédli si i Waterloo, Bruggy a Gent a prožili mnoho nezapomenutelných chvil. Pro nás samotné pak nejsilnějším zážitkem byla dvouhodinová zajímavá beseda s panem doktorem Maštálkou přímo v Evropském parlamentu (studenti měli tolik otázek, že jsme nakonec museli besedu předčasně ukončit, abychom stihli následný program v centrále NATO), ale hlavně nadšení, s jakým nám svůj měsíční pobyt v Bruselu líčila Kateřina, kterou jsme od pana doktora a jeho půvabné sekretářky Jany „převzali“ a dopravili do Plzně. Její hodnocení stáže, množství zážitků, vyprávění o tom, jak vlastně za měsíc pobytu dospěla, jak si uvědomovala důležitost studia jazyků, toleranci vůči jiným etnikům, jak zdvořilost a slušnost všude otevírají dveře,

jak důležitá je i volba oděvu atd., atd. bylo pro nás, ale jistě i pro jejího hostitele, tou nejpříjemnější odměnou...

Spolupráce pokračovala, Katku za rok vystřídala studentka septimy Diana Marková, autorka vítězné práce na téma „Evropa bez bariér“, do Bruselu se podívalo dalších 30 vybraných žáků a také oni nešetřili chválou. Připraven je proto již 3. ročník soutěže i vzájemné spolupráce, který by měl na jaře 2009 vyvrcholit dalším zájezdem do Bruselu a měsíční stáží již třetího šťastného vítěze.

Je příjemné sledovat, jak roste zájem studentů o dění v Evropské unii, je příjemné slyšet jejich pozitivní ohlasy na bruselské exkurze, je příjemné naslouchat vyprávění vítězů o jejich měsíční stáží, ale je také příjemné vědět a pravidelně se přesvědčovat o tom, že nejen Plzeň, ale celou Českou republiku v Evropském parlamentu zastupuje člověk, který drží slovo a snaží se každoročně pootevřít dveře této instituce i jiným - těm nejmladším, svým možným nástupcům. A to je aktivita, za kterou je třeba opravdu upřímně panu poslanci Jiřímu Maštálkovi poděkovat.

prof. Dr. Jan Solich, předseda SDČR

4. 3. - 8. 3. 2007

Spolek důchodců České republiky uspořádal zájezd zástupců českých seniorů do Evropského parlamentu v Bruselu, kam byl díky iniciativě místopředsedy SDČR Ing. O. Pospíšila pozván europoslancem MUDr. Jiřím Maštálkou. Během zájezdu se uskutečnilo setkání i se seniory v Belgii a Německu.

Program zájezdu (mimo cestu) byl rozvržen do tří dnů.

Pondělí: Dopoledne prohlídka **Bruselu** - okružní autobusovou jízdou. Před budovou Stálého zastoupení České republiky při Evropské unii jsme s úsměvem pohlédli na otisk nohy českého génia Járy Cimrmana. Po nezbytném vyfotografování se v 11 hodin uskutečnilo setkání v **Evropském parlamentu** s europoslancem MUDr. Jiřím Maštálkou. Po velmi zajímavé besedě, zejména o problémech starší generace v Evropě a ČR, jsme navštívili velký jednací sál Evropského parlamentu. Byla dohodnuta konkrétní spolupráce a pomoc ze strany europoslance MUDr. Jiřího Maštálky při řešení některých problémů seniorského hnutí v České republice. V závěru pan europoslanec projevil mimo jiné i zájem o zasílání našich novin „Doba seniorů“.

Autobus nás pak zavezl k nejnámější turistické atrakci Bruselu - k **Atomiu**. Zde nastalo povinné fotografování a náš obdiv patřil této krásně zrekonstruované stavbě. Zhlédli jsme i překrásné **Bruselské náměstí**. Zde jsme se pokochali krásnou gotickou architekturou místní radnice, rovněž gotického královského paláce, v němž se nachází muzeum, kde je vystaveno přes 400 oblečků „Čurajícího chlapečka“. Ten je do těchto kostýmků oděn v době místních svátků. Zaujaly i budovy pivovaru-muzea, měšťanských domů i nedaleko stojící „Čurající chlapeček“. Skutečnou chloubou architektonického umu je však katedrála sv. Michaela. Tu jsme mohli navštívit a obdivovat i její vnitřní krásu. Trochu času zbylo i na nákup proslulých belgických pralinek. Po večeři jsme se měli setkat se

zástupkyní organizace německých seniorů v Bruselu (Bagso) paní Tippelmann. Toto setkání se však neuskutečnilo, neboť paní Tippelmann byla cestou k nám přepadena a okradena. Večer tedy strávila místo u nás na policejní stanici

Úterý: Po snídani jsme odjeli do městečka **Louvain-la Neuve**. Cestou jsme navštívili slavné bojiště u Waterloo, kde byl poražen Napoleon. Bylo však brzy po ránu a všechny atrakce tedy zavřené. Proto jsme bez delšího meškání pokračovali dále do Louvain-la Neuve. Toto novodobé městečko je zajímavé zejména tím, že zde pospolu žijí senioři a mladí studenti proslulé katolické univerzity. Místních obyvatel je jen asi 14 tisíc a studentů téměř 100 národností 16 tisíc. Navštívili jsme několik domů a bytů seniorů v městečku. Rádi nás pozvali do svých příbytků a bylo opravdu co obdivovat. Čisté a vkusně zařízené byty, přátelská atmosféra, která provází běžný život obyvatel těchto domů jednotné architektury z tzv. „lícovek“, jak jsme se dozvěděli od našeho kolegy stavitele Ivana Šklíby. Diskuse byla pochopitelně k problémům života seniorů. Následovala procházka centrem městečka a příjemně strávené poledne při obědě z obložených chlebů v místní restauraci. Zde jsme se setkali i se zástupci zdejších seniorů. Následoval rozchod na nákup drobných dáreků pro své blízké doma a poté velmi zajímavá návštěva místního muzea se sbírkou obrazů Pabla Picassa. Celou dobu pobytu v Louvain-la Neuve se nám věnovali manželé Jean a Michele Damster, představitelé seniorů v městě.

Poté následoval přesun do SRN do Kolína nad Rýnem. Po ubytování jsme odjeli na večeři a setkání s místními seniory. Zhlédli jsme krátkou prezentaci o činnosti místní organizace a jejích aktivitách. Během večera byla položena řada dotazů ohledně naší činnosti a vůbec o životě seniorů v Česku. Tlumočení se ujal předseda SDČR profesor Dr. Jan Solich, který přítomné informoval o organizacích seniorů v ČR. Pro značné množství dotazů, a to i na život seniorů v ČR, nestíhal vše do češtiny překládat. Bohužel další překladatel se mezi

seniory z ČR nenašel. Přesto se podařilo najít společnou řeč zejména nad společnými problémy, které se netýkají pouze českých a německých seniorů, ale mají celoevropskou působnost. Cíle projektů máme podobné: podpora starších lidí v běžném životě, podpora kreativity dříve narozených a podpora potřebných rodin seniorů. Do tohoto rámce zcela zapadá i naše ústřední heslo: „Aby nikdo nebyl sám“. Jeden ze základních problémů k řešení je překonat jakousi nechuť seniorů k organizování. Pokud se na setkání nepodává káva s koláčem, je účast minimální. To je zřejmě stejné jak u nás, tak i u sousedů v SRN. To by se mělo změnit a i to bude jedním z témat k řešení při společném setkání zástupců německých i českých seniorů, které se připravuje.

Středa: Po snídani následovala prohlídka města Kolína nad Rýnem. S profesionálními průvodci jsme navštívili všechny důležité památky města. V první řadě nádhernou gotickou katedrálou podobnou našemu chrámu svatého Víta na Pražském hradě. Následovala řada pamětihodností města v Římsko-germánském muzeu, domovní zástavba na nábřeží řeky Rýna, radniční dům, místní pivovar apod. Celý pobyt v Kolíně zorganizovala seniorská organizace: „Verein für Sport, Kultur und gesellschaftliches Engagement in der Zweiten Lebenshälfte“ pod vedením předsedkyně Gertrud Rost. Poté jsme celí ušli usedli do autobusu a přežili s malým oživením - připomenutí světového svátku všech žen - noční přejezd do České republiky, kam jsme dorazili ve **čtvrtek** ráno...

Na závěr besedy se zastupiteli Jihomoravského kraje jsem dostal upomínkový dárek

Zastupitelé Moravskoslezského kraje

Zástupci JEDNOTA, s.d. ve Štrasburku

Představitelé Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče

Nejmłodsi zastupitelé z Moravskoslezského kraje

Skupina studentů z Gymnázia Mikulášské náměstí v Plzni

Představitelky Českého svazu žen

Zastupitelé Plzeňského kraje v Bruselu

***Mgr. Aleš Kubíček, ředitel Obchodní akademie
a VOŠ Valašské Meziříčí***

Od konce devadesátých let je na Obchodní akademii a Vyšší odborné škole ve Valašském Meziříčí realizováno ve spolupráci s Ekonomickou fakultou Vysoké školy báňské Technické univerzity Ostrava, tříleté bakalářské studium. Jedním ze čtyř studijních oborů, který studenti ve Valašském Meziříčí mají možnost studovat, je obor Eurospráva. V každém ze tří ročníků jej navštěvuje 40 až 50 studentů, kteří získávají znalosti z ekonomie, managementu, podnikání a veřejné správy, zaměřené na instituce, mechanismy fungování a právo Evropské unie, na otázky světové a evropské integrace, na hospodářskou politiku a daňové systémy EU, na regionální politiku, přípravu projektů s využitím strukturálních fondů EU a na angličtinu evropské integrace. Absolventi nacházejí uplatnění jako pracovníci v institucích veřejné správy, v podnikatelských subjektech nebo konzultačních firmách, které se zabývají otázkami evropské integrace, přípravou podnikatelských záměrů nebo veřejných projektů využívajících nástroje politik Evropské unie.

V květnu roku 2004 byla Obchodní akademie pořadatelem mezinárodní konference „Jsme v Evropě“ u příležitosti vstupu České republiky do Evropské unie. Na přípravě a organizaci konference se podíleli také studenti Eurosprávy. V témže roce byl jeden z pracovníků školy vyslán na studijní cestu pedagogů Zlínského kraje s názvem „Brusel na vlastní oči“. Cílem této studijní cesty bylo poznání orgánů a institucí Evropské unie v Bruselu, přednášky a diskuse o fungování Evropské unie. Naší další snahou bylo na podobnou studijní cestu vyslat také studenty, zejména pak studenty oboru Eurospráva. Díky navázané spolupráci s poslancem Evropského parlamentu za Českou republiku panem MUDr. Jiřím Maštálkou se podařilo tyto cesty realizovat v letech 2005, 2006 a 2008. Pobytu, který v Bruselu trval tři dny, se vždy zúčastnilo 40 studentů závěreč-

ného třetího ročníku. Studenti měli možnost navštívit Evropský parlament, Hospodářský a Sociální odbor, Výbor regionů, Komisi Evropské unie, stálé zastoupení ČR při Evropské unii, informační centrum a také se podařilo zajistit návštěvu velení sil NATO a besedu s českými vojenskými diplomaty. I tato návštěva měla u studentů vždy mimořádný ohlas.

Díky panu poslanci MUDr. Jiřímu Maštálkovi a týmu jeho spolupracovníků byly všechny návštěvy jednotlivých institucí perfektně připraveny. Studenti měli možnost poznat jejich fungování a prostředí, ve kterých pracují. Někteří studenti pak použili získané poznatky a informace i v závěrečné bakalářské práci. Tyto studentské pobyty byly pokaždé jedinečnou příležitostí pro studenty poznávat Evropskou unii tak říkajíc „zevnitř“. Za to patří naše velké poděkování panu poslanci MUDr. Jiřímu Maštálkovi.

V rámci další spolupráce s panem poslancem MUDr. Jiřím Maštálkou vypsala naše škola soutěž o nejlepší studentskou vědeckou práci s tím, že autor vítězné práce získal možnost absolvovat čtyřtýdenní pracovní stáž v kanceláři pana poslance v Bruselu. V roce 2006 byl tématem práce vstup České republiky do Evropské unie, v roce 2007 perspektiva dalšího rozšiřování Evropské unie a v roce 2008 předsednictví České republiky v EU v roce 2009.

Závěrem bych chtěl ještě jednou panu poslanci MUDr. Jiřímu Maštálkovi a týmu jeho spolupracovníků poděkovat za nabídnutou spolupráci, která, jak pevně věřím, se bude i nadále úspěšně rozvíjet.

Svatoslava Lenartová, za pracovníky JEDNOTA, s.d.

Našeho poznávacího zájezdu do Štrasburku a okolí ve dnech 18. - 22. 4. 2008 se zúčastnilo 46 pracovníků, členů a příznivců Jednoty, spotřebního družstva, v rámci okresu Nový Jičín.

V pondělí 21. 4. 2008 jsme navštívili částí města Štrasburk, kde se nachází instituce Evropské unie - Rada Evropy, Evropský parlament a Evropský soud pro lidská práva. Společně jsme na pozvání navštívili Evropský parlament. Všichni účastníci byli zvědaví a těšili se. Je to impozantní moderní prosklená budova, která nese jméno francouzské novinářky Louise Weiss. V přednáškové místnosti se nás ujala administrátorka české sekce 24 europoslanců pí Radka Ciscatová, která hovořila obecně o práci a roli Evropského parlamentu. Dále se nám věnoval europoslanec MUDr. Jiří Maštálka, který konkrétně odpovídal na námi vznesené dotazy. Po diskusi jsme se vypravili na sledování plenárního zasedání. Na programu byly jednominutové projevy, které jsme přes sluchátka vyslechli v českém jazyce. Společně jsme se také vyfotili na místě, kde jsou vlajky 27 zemí, které jsou členy Evropského parlamentu. Poté jsme se rozloučili s panem Maštálkou, který nám předal propagační materiály. Vyčleněný čas od 16. do 18.00 hodin rychle uběhl, určitě by se dalo diskutovat dlouho, ale měli jsme před sebou cestu domů. Přestože věkové složení účastníků bylo od 19 do 76 let, tito přijali možnost navštívit EP s velkým zájmem a byli rádi, že se mohli seznámit s činností EP a prohlédnout si samotnou budovu. Protože při registraci jsem měla k dispozici jen svou e-mailovou adresu, chodí mi měsíční bulletin EP jen na moji adresu. Ostatní účastníci projevili zájem o tyto zprávy, takže jak je obdržím, tak jim je preposílám.

Pane Maštálko, ještě jednou děkuji jménem celého kolektivu za umožnění návštěvy Evropského parlamentu a Vaší práci přeji hodně zdarů.

Karel Smutný, starosta městyse Klenčí pod Čerchovem

Městečko Klenčí pod Čerchovem leží na úbočí Českého lesa na samé hranici s Bavorskem. Po dlouhá desetiletí byla tato hranice hranicí dvou světů, místem konfrontace a nedůvěry. Lidé na obou stranách byli pod tlakem propagandy a byli strašeni útokem těch z druhé strany. Po změně politické situace v Československu v roce 1989, jsme byli již v prosinci kontaktováni našimi sousedy z Waldmünchenu a hned na první schůzce jsme domluvili společnou snahu o urychlené znovuotevření historického hraničního přechodu na Lískové. To se podařilo v lednu 1990 symbolickým přestřižením drátů, v dubnu již bylo možno otevřít hraniční přechod pro pěší a cyklisty a v srpnu pro ostatní provoz. Při této příležitosti byla uzavřena smlouva o spolupráci mezi Klenčím a Waldmünchenem. Ta se rozvinula v neformální a pro obě strany užitečné přátelství. Zvláště pro mě bylo až tragické zjištění, o co vše jsme za dobu trvání studené války přišli, a také nepříjemný, svíravý pocit kdykoli jsem se blížil k hranici. Vždy jsem si říkal, že nyní je již přejezd hranice normální záležitostí, ale zkušenosti z potupných kontrol na hranicích s „bratrskou“ NDR dlouhá léta dělala s psychikou své.

Další partnery jsme našli postupně v Belgii - město Herent a Švýcarsku - obec Dürrenroth. Každé setkání s partnery přineslo obohacení nejen mně, ale všem zúčastněným z obou stran. Příjemné pro mě bylo zjištění, že se nemáme za co stydět, že naše vzdělání, společenská i životní úroveň je srovnatelná s ostatními státy Evropy, mnohdy vyšší. Dlouholetá spolupráce s partnery a využívání evropského programu Phare mě oprávnilo při našem oficiálním vstupu do Evropské unie ke konstatování, že Klenčí je již součástí Evropského společenství od roku 1990. Jen mě mrzelo, že naši politici při této příležitosti málo vyzdvihovali význam našeho krále Jiřího z Poděbrad, který jako první prosazoval myšlenky evropského společenství, osobnost Richarda Mikuláše Coudenhove - Kalergi, zakladatele Panevropské unie, a císaře Karla IV., výjimečné osobnosti evropských dějin.

Oba posledně jmenovaní jsou i příkladem našich úzkých vazeb na země Beneluxu. Všichni pro ně připravili podmínky a mají zásluhy o současnou evropskou spolupráci. Je škoda, a je asi naší tradicí, že si nevážíme velkých osobností naší historie.

Pokud si dáme trochu práce se studiem historie, zjistíme, že evropská společnost je provázána již tisíciletí - chamská kultura mladší doby kamenné (3 - 5 tisíc let př.n.l.), halštatská a laténská kultura, Keltové, celý středověk s vazbami významných evropských rodů. Hranice států, tak jak je známe, jsou produktem konce 18. století stejně jako národní státy. Provedené výzkumy genetiků jasně dokazují, že jsme prostě Evropané, ať mluvíme česky, německy nebo francouzsky. Já jsem na tyto společné kořeny hrdý. Vše nasvědčuje, že tyto kultury měly společný nebo velmi podobný jazyk, úzce spolupracovaly a předávaly si znalosti a zkušenosti. Ony s řeckou a římskou kulturou vytvořily evropskou kulturu, vzdělanost a společenský systém, který již tisíciletí ovlivňuje celý svět.

Osobně považuji naši spolupráci se zahraničními partnery za velmi prospěšnou. Zejména s městem Waldmünchen je díky blízkosti velmi intenzivní. Realizovali jsme mnoho společných projektů, mnoho dalších máme připravených. Pro intenzivnější využívání evropských fondů pracuje přeshraniční akční skupina nazvaná podle našeho společného symbolu - hory Čerchov. Faktem je, že se zvyšuje administrativní náročnost projektů, ale musíme respektovat požadavky toho, kdo dává peníze. Jsem rád, že díky zkušenostem s programem Phare jsme schopni evropské peníze poměrně intenzivně čerpat. Měl jsem možnost absolvovat stáž v jižní Francii, mohu konstatovat, že jsme se naučili využívat evropské fondy daleko více než obce jihofrancouzské. Bylo to příjemné zjištění.

Říká se, že peníze jsou až na prvním místě, ale pro mě jsou daleko důležitější kontakty našich lidí s partnery v zahraničí, možnost spolupráce dětí, škol, sportovců, kulturní výměna atd. Možnost získat vzájemně zkušenosti, učit se a poznávat se, je více než všechny peníze. Trochu závidím současné generaci jejich možnosti studovat, pracovat a cestovat minimálně po EU.

Při poslední návštěvě u „našich“ Belgičanů jsme měli vzácnou příležitost nahlédnout, díky MUDr. Maštálkovi, do kuchyně Evropského parlamentu. Byla to dobrá zkušenost. Z vnějšího pohledu se může zdát Evropský parlament jako byrokratický moloch, ale již skutečnost, že se našel způsob společného řešení problémů, dohoda a vůle spolupracovat, je pro Evropany jedinečnou záležitostí.

Je to i dobrý příklad dalším zemím, že je možné se dohodnout. Je škoda, že principy evropské spolupráce a řešení problémů se nepodařilo uplatnit v Jugoslávii, že jsme připustili nacionalistické vraždění v tomto nám tak blízkém státě. To bylo a je velké selhání EU, ale i celého světového společenství. Plyne z toho i poučení, že musíme na takovéto konflikty reagovat daleko rychleji a snažit se jim zabránit. Bohužel stále mají v těchto konfliktech významný vliv zájmy velmocí USA a Ruska. Je úkolem nás Evropanů tyto tendence omezovat.

Závěrem bych chtěl projevít svou hrdost na příslušnost k našemu národu, ale i to, že jsem evropan, že jsme pokračovateli tradic chamské kultury, keltských Bójů, Karla IV., Jiřího z Poděbrad a Richarda Coudenhove-Kalergi.

Sylvie Grygarová, předsedkyně KŽ Riviéra Frýdek - Místek

Na zájezd do Bruselu jsem se těšila z několika důvodů. Jedním z nich bylo to, že jsem už před šestnácti lety obdivovala Velké náměstí s opravdovými architektonickými skvosty. Kromě toho jsem byla zvědavá na sídlo EU a také na společnost žen, které také pojedou. Z našeho KŽ Riviéra F-M jsme se vypravily dvě - obě Sylvy.

Cesta probíhala klidně. Průvodkyně Natálie Lánská nás seznamovala s historií Belgie a s nejnámějším místy Bruselu. Posílala po autobuse různé informační materiály a pouštěla francouzské písně. Po celou dobu byla milá a vstřícná a její velmi dobrá francouzština byla nutná po celou dobu naší cesty.

Oba řidiči zvládali cestu perfektně, nikde nebloudili, znali motoresty pro svůj i náš odpočinek a vždy dodržovali dopravní předpisy. Také nám přišlo vhod podávání kávy, čaje, čokolády apod. Podnikli s námi okružní jízdu po Bruselu, takže jsme si udělaly představu o celém městě.

V hotelu Solys nás čekalo nemilé překvapení: neexistence výtahu a schodiště bylo navíc příkré. Ale našly se obětavé mladší členky, které nám s kufry nahoru a před odjezdem i dolů pomohly. Ještě jednou jim za nezištnou a účinnou pomoc děkujeme.

Náš pokoj č.124 ve 2. patře byl příjemný, nově zařízený. Vítané bylo sociální zařízení, kterého jsme hned využily. Dobře se po dlouhé cestě spalo na pohodlných matracích pod měkoučkými dekami. Čipová karta pokoj nejen otevírala, ale sloužila i k chytrému spínání a vypínání elektrického proudu v celém pokoji. Hluk vlaků z blízké trati moc slyšet nebylo, okna byla dobře izolovaná.

Na vycházkách do středu města jsme v blízkosti hotelu potkávaly černochoy i muslimky v šátcích na hlavě. Obdivovaly jsme spousty soch, např. hned na první křižovatce je velická lesklá kovová trouba, ke které vedou schůdky. Lákala k zatroubení. Nebo socha staré paní s hůlčičkou, jak něco hledá v kabelce. A takovou jsme hned vzápětí potkaly. Oči jsme mohly

nechat ve výkladech a v obchodech s krajkami. Bruselská krajka - to je pojem. Však jsme za ně nějaká eura utratily.

Prvním cílem naší prohlídky města byl čurající chlapeček Manneken Pis a samotné Velké náměstí s nádhernými kamennými stavbami radnice, muzea a s mnoha cechovními domy. To všechno svědčí o dřívějším obrovském bohatství měšťanů a vládců bývalé koloniální země.

Během dalších dnů jsme navštívily Muzeum čokolády, Městské muzeum, monumentální katedrálu Sv. Michala a Sv. Guduly, prodejní galerie i rozlehlý městský park s mnoha sochami a vodotryskem. Z jedné strany parku stojí Královský palác a z protější strany Palác národů. Za pozornost stály i různě tvarované stromy a četné květinové záhonky u domů po celém městě.

Některé z nás nahlédly také do chrámu sv. Mikuláše, kousek pod Velkým náměstím, kde je nádherný zlatý relikviář, podobný relikviáři sv. Maura, který naši kriminalisté vystopovali a vyzvedli z úkrytu těsně před nosem zahraničních zlodějů. To se stalo na hradě Bečov nad Teplou u Chebu.

Komplex budov EU, kde jsme byly pozvány europoslankyní RSDr. Ing. Věrou Flasarovou, na nás působil megalomansky jako mrakodrapy v USA, a doslova jsme cítily tu obrovskou mašinerii, která kromě volených komisařů a poslanců zaměstnává ještě dalších 40 tisíc lidí. V informačním středisku EU byla k dispozici spousta propagačních materiálů, které jsou vytištěny v jazycích všech členů EU.

Při vstupu do paláce EU jsme prošly prohlídkou skoro jako na letišti - přes detekční rámy. V jedné zasedací místnosti nás pak Dr. Flasarová seznámila se strukturou Evropského parlamentu i s vlastní prací v komisi pro rovné šance mužů a žen. Pozdravit nás přišel i europoslanec MUDr. Jiří Maštálka, který doplnil další informace.

Pak nás zavedli na galerii zasedacího sálu parlamentu. Je to nádherný kruhový amfiteátr se sedadly do velikého oblouku pro více než 840 poslanců. Za předsednickým stolem sedělo několik lidí, ale poslanecká sedadla byla téměř prázdná.

Několik řečníků hovořilo o prevenci rakoviny a další o životním prostředí a my jsme je slyšely v českém překladu ve sluchátkách. Nečekaly jsme, že i europoslanci mohou být tak nezodpovědní stejně jako ti naši domácí.

Večer jsme společně strávily s oběma poslanci při výborné večeři. Pořádala se v polské restauraci, velmi nám chutnala, daly jsme si i belgické pivo. Obdivovaly jsme a litovaly servírky, které po příkrých točitých schodech nosily talíře a sklenice. Nám stačilo, že jsme je absolvovaly dvakrát - protože WC byly jen v přízemí. Schodů jsme si užily jako nikdy.

Na zpáteční cestě jsme navštívily ještě Atomium a Mini-evropu, odkud máme další spoustu zážitků. Makety známých domů a objektů celé Evropy jsou uspořádány tak, aby působily úplně přirozeně (každé město zde má to, co jej charakterizuje).

A pak už byl čas na návrat domů, kam jsme se v pořádku vrátily.

Děkujeme všem, kteří nám tento zajímavý a užitečný zájezd umožnili.

Ing. Petr Popule, člen OS ZSP ČR

Dnes už nikdo určitě nepochybuje o tom, že patříme do Evropy jako její plnoprávní členové. Bylo tomu tak vždycky, kromě pár desítek let minulého století, kdy jsme sice v Evropě geograficky byli, ale prakticky jsme se s ostatními lidmi z vyspělých západních zemí nemohli potkávat, natožpak spolupracovat, nebo se dokonce přátelit. Teprve po roce 1989 nastala možnost znovu se aktivně do Evropy vrátit a zapojit se do procesu jejího sjednocování na demokratických principech. Tento proces byl ale pro Českou republiku završen až v roce 2004, kdy došlo k jejímu vstupu do Evropské unie. To byl mezník, který definitivně začlenil náš stát a zemi do geopolitického prostoru, kam patříme, a který se od té doby dále rozšiřuje, hlavně směrem na východ. Je to logické a správné, zejména v souvislostech dnešního globalizovaného světa, kdy mezinárodní a zejména nadnárodní konkurence ve všech oblastech nutí státy spolupracovat, vytvářet vyšší hospodářské celky a zajišťovat svým obyvatelům dobré podmínky k životu. A to nejen ekonomické, ale také kulturní a sociální, včetně zajišťování kvalitního životního prostředí. Mnohdy si ale tyto souvislosti normální obyvatelé, řešící denně svoje běžné starosti, ani neuvedomují. Naopak si myslí, že nějaká Evropská unie se jich osobně vůbec netýká, že je daleko a s běžným životem nemá nic společného. V tomto názoru je často utvrzují i některá média, která prezentují Evropskou unii jako ohromného molocha byrokratických úředníků, řešících nesmyslné problémy. Jejich rozhodnutí pak vnímají jako omezující a znepríjemňující život obyvatel jednotlivých zemí. Tak se na Evropskou unii zatím dívá asi většina lidí i u nás. Přiznávám se, že podobné názory ovlivňovaly také mě. A protože vyznávám zásadu, že člověk nemá předem odsuzovat to, o čem málo ví, a že je lepší jedenkrát vidět než desetkrát slyšet nebo číst, přivítal jsem možnost seznámit se s problematikou evropského společenství blíže a na vlastní oči.

Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče České republiky dostal od europoslance MUDr. Jiřího Maštálky zajímavou a lákavou nabídku navštívit Evropský parlament v Bruselu. Pro omezený počet členů odborového svazu se tak naskytl možnost

prohlédnout si prostory jednoho ze tří hlavních působišť Evropského parlamentu a dozvědět se něco o běžném provozu této instituce přímo na místě. Zájemců bylo hodně, ale dostalo se jen na těch 14 šťastnějších, většinou členů výkonné rady a krajských rad odborového svazu, kteří projevíli aktivní zájem o návštěvu Bruselu. Vzhledem k principu voleb do svazových orgánů, a tedy jejich různorodého složení, se sešla společnost lidí skoro ze všech krajů republiky z různých profesí, hlavně však z oblasti zdravotnictví a sociálních služeb. Také věková struktura byla různá. A tak v naší nepočetné výpravě byli: starší lékař, mladší zdravotní sestry, sociální pracovníci, ošetřovatelé, laboranti, administrativní pracovnice, právník nebo technik, působící léta ve zdravotnictví. Všechny spojoval zájem poznat něco nového, o čem zatím pouze slyšeli nebo četli.

Cesta do Bruselu byla poměrně dlouhá a také časově náročná. Protože každá návštěva Evropského parlamentu je přesně naplánovaná a časový harmonogram je nezbytně dodržet, vyjeli jsme s velkou časovou rezervou už večer 25. 11. 2006. Díky dobrému počasí a poměrně slabému provozu byl noční přejezd Evropou bezproblémový, a tak jsme už druhý den ráno uviděli na vlastní oči Brusel. Protože jsme měli časovou rezervu opravdu velikou, jeli jsme ještě před ubytováním v hotelu k jedné z největších turistických atrakcí Bruselu, známému Atomiu, které vzniklo jako jedna ze staveb v rámci Světové výstavy v roce 1958. Tuto atrakci jsme rádi navštívili, protože v útrobách monumentální stavby se nachází spousta zajímavostí a výstav. Od dokumentární stálé výstavy o vzniku a historii samotné stavby, přes aktuální zajímavé výstavy dočasné, až k možnostem občerstvit se v netradičním prostředí této funkcionalistické stavby. V době naší návštěvy nás třeba zaujala expozice loutek a hraček. Uchvátila nás také samotná stavba Atomia, koncipovaná jako ohromný model atomu železa, která uvnitř skrývá velké množství technických zařízení, včetně výtahů a pojízdných schodů, vedoucích jednotlivými rameny. Těmi jsme se dostali až na samotný vrchol stavby, sloužící jako rozhledna. Odtud jsme si mohli udělat představu o velikosti a malebnosti Bruselu, topícího se v zeleni přilehlých parků. Pohled shora nás inspiroval k návštěvě další známé turistické atrakce, umístěné v těsné blízkosti Atomia: bruselské Minievropy, zábavního parku, který

obsahuje modely nejznámějších staveb skoro ze všech evropských měst v měřítku 1:25. Není bez zajímavosti, že z České republiky je tady model pražské Staroměstské radnice včetně funkčního orloje.

Čas při prohlídce turistických atrakcí rychle ubíhal a nastal čas ubytování. Byli jsme zvědaví, čím nás organizátoři návštěvy překvapí. A skutečně jsme byli překvapeni velmi příjemně. Hotel Husa President Park byl v klidné residenční čtvrti, ale ne moc daleko od centra Bruselu, kam se dalo pohodlně dojít pěšky. Hotel byl velmi útulný a příjemný. Mile nás překvapila i taková maličkost, když po zapnutí televize se na obrazovce objevilo naše jméno s přivítáním a přáním příjemného pobytu. Organizačně všechno klapalo bezchybně, a tak jsme se mohli po nezbytné relaxaci vydat ještě na procházku do centra Bruselu. Samozřejmě jsme nevynechali hlavní turistické pamětihodnosti: Velké hlavní náměstí s monumentální gotickou radnicí, čurajícího chlapečka, fantastické cechovní domy na náměstí, či přilehlé uličky plné pověstných cukráren a specializovaných prodejen proslulé čokolády. A tak nám volný den v Bruselu velmi rychle utekl a my se pomalu začali připravovat na náš hlavní cíl pobytu, na návštěvu Evropského parlamentu, který nás čekal druhý den.

Po opulentní snídani v hotelu jsme autobusem přešli k sídlu Evropského parlamentu a naše napětí vrcholilo. Nikdo z nás nevěděl, co nás přesně čeká. Potom však překvapení stíhalo překvapení. Nejprve nás ohromila mohutnost a skleněná krása monumentální stavby parlamentu. Nablýskané sklo, v němž se zrcadlily okolní stavby a blyštivé odlesky dopoledního slunce jen umocňovaly ohromující dojem, který budova vyvolává. Po chvilce čekání před vchodem pro návštěvníky, kde s námi vyčkávalo ještě několik dalších početných skupin návštěvníků ze všech koutů Evropy i ze zámoří (jak jinak také všudypřítomní Japonci), se nás mile ujala naše průvodkyně slečna Jana Dohelská, osobní asistentka europoslance MUDr. Jiřího Maštálky. Od té chvíle všechno fungovalo naprosto bezchybně. Vstupní procedury připomínaly odbavení na mezinárodním letišti, včetně podrobných osobních kontrol lidí i zavazadel. Je to nezbytná daň současné hrozbě světového terorismu, a tak se nikdo z nás nedivil ani nezlobil. Organizačně bylo všechno zvládnuté dokonale a nikde se na nic zbytečně nečekalo. A tak

po nezbytných vstupních formalitách, kdy jsme byli označeni návštěvníckými visačkami a náležitě zaregistrováni do databáze návštěvníků, jsme se mohli vydat do útrob Evropského parlamentu, který nám na první pohled připadal jako labyrint, z něhož se už nemůžeme nikdy vymotat. Naše milá průvodkyně však proplouvala chodbami a prostorami budovy s naprostou suverenitou a bez jediného zaváhání nás dovedla k příslušné přednáškové místnosti, kde nás čekalo první oficiální jednání.

Potom mezi nás přišel pan MUDr. Jiří Maštálka a oficiálně nás přivítal na půdě parlamentu. Po vzájemném představení všech účastníků setkání nás pan poslanec nejprve seznámil se základními informacemi o poslání Evropského parlamentu, jeho organizační struktuře, personálním obsazení a celkovém fungování této instituce v působivé audiovizuální prezentaci. Podrobně popsal okruh aktuálních problémů, které parlament právě řeší a události, které budou v nejbližší době projednávány.

V následné živé diskusi, která se po prezentaci rozproutila, pan poslanec ochotně odpovídal na konkrétní dotazy účastníků setkání. Například na můj dotaz, jestli registruje mezi českými europoslanci z různých politických stran nějakou nevraživost, řevnivost nebo dokonce náznaky politikaření tak, jak je to časté v Parlamentu České republiky a na české politické scéně, Jiří Maštálka odpověděl, že na evropské úrovni tyto tendence nejsou. Politická kultura je na vyšší úrovni a europoslanci z různých politických stran spolupracují a navzájem ctí především svoji odbornou kvalifikaci, radí se nad věcnými problémy, aby zaujali společné stanovisko bez ohledu na svoji politickou příslušnost. V tom vidí cíl, budoucnost a naději i pro českou politiku. Politická kultura u nás musí do tohoto stadia teprve dospět.

Po úvodním setkání následovala prohlídka prostor Evropského parlamentu, včetně velkého jednacího sálu, kde se konají hlavní plenární zasedání parlamentu. Z galerie se nám otevřel pohled do obrovského sálu s předsednickým stolem, za kterým byly seřazeny vlajky všech členských zemí Evropské unie. Sál je výši prvního patra dokola lemován prosklenými buňkami tlumočnických kabin. Brzy jsme našli i tu, kde se simultánně tlumočí do češtiny, která je jedním z oficiálních jednacích jazyků. Zajímalo nás, jak takové tlumočení vlastně probíhá. Slečna Dohelská nám vysvětlila princip tlumočení, který spočívá v překladech vždy přes jeden

světový jazyk. Jen tak je možné zvládnout Babylon jazyků, které se v parlamentu používají. Je zajímavé, že podstatnou část běžných zaměstnanců parlamentu tvoří právě tlumočníci, kteří nejen simultánně tlumočí při jednáních, ale také průběžně překládají dokumenty do všech jednacích jazyků.

Následoval oběd ve speciální jídelně pro návštěvníky parlamentu. Přestože to na první pohled byla běžná samoobslužná restaurace, velký výběr jídel, ale také salátů, nápojů, moučníků a dalších pochoutek nás nadchl. Každý si vybral podle chuti a byla to velmi příjemná tečka za dopoledním programem návštěvy. Dobře najedeni a občerstveni jsme si udělali vzhledem k časové rezervě před dalším jednáním malou turistickou vložku. Využili jsme blízkosti připomínky důležité historické události, která svým způsobem velmi silně ovlivnila evropské dějiny: Památník bitvy u Waterloo, kde byl 18. 6. 1815 poražen Napoleon Bonaparte. Památník je velice působivý. Z umělého pahorku, na kterém je socha lva v nadživotní velikosti, je rozhled do všech světových stran na bývalé bojiště. V přilehlém muzeu je expozice, která přibližuje průběh vlastní bitvy formou diorámy, tedy kombinace panoramatického obrazu bojiště s reálnými předměty, a to všechno doplněné audiovizuálními efekty. Jde o velmi sugestivní scénu, která nenechá nikoho v klidu. Nutí návštěvníka přemýšlet o smyslu válek, ceně života a dalších otázkách, které jsou i dnes neméně aktuální. I tady jsme si uvědomovali, že Evropa je už dlouho místem, kde se jednotlivé národy střetávaly, a ne vždycky přátelsky. O to víc nás těšilo vědomí, že v současné době je preferován trend jít cestou dohod a spolupráce mezi evropskými státy a národy.

Po této působivé kulturně turistické vložce jsme se opět vrátili do budovy Evropského parlamentu, kde nás čekalo další pracovní setkání, tentokrát s paní Klaudíí Faltysovou ze Stálého zastoupení České republiky při Evropské unii, která působí v oblasti zdravotnictví. Pracuje na úseku sektorových agend, který se zaměřuje na expertní a diplomatické působení v orgánech EU v oblastech vzdělávání a mládeže, kultury a audiovizí, zaměstnanosti a sociálních věcí, veřejného zdraví, zdravotnických prostředků a léčiv, vědy a výzkumu, vzájemného uznávání profesních kvalifikací, práva společností, duševního a průmyslového vlastnictví, včetně sledování vývoje ve strategii, politice

a legislativě EU a včetně účasti na zajišťování čerpání prostředků pro projekty ČR v rámci Evropského sociálního fondu a příslušných programů EU. Setkání proběhlo v technicky zajímavé místnosti, určené pro jednání menších pracovních skupin lidí, doplněné opět o nezbytné tlumočnické kabiny. Přestože se den chýlil k večeru, presentace paní Faltysové byla velmi zajímavá a vyústila v živou diskusi. Účastníci si teprve tady uvědomili evropské konsekvence v takových důležitých otázkách, jakými jsou mezinárodní spolupráce v oblasti zdravotnictví, sociální péče, vzdělávání, vzájemného uznávání kvalifikací odborníků a v neposlední řadě i financování celoevropských aktivit z peněz Evropské unie v těchto oblastech. Také se ukázalo, kolik práce je ještě potřeba udělat při přípravě evropské legislativy, která tyto oblasti náležitě ošetří. Podíl České republiky při její tvorbě a schvalování v Evropském parlamentu není vůbec zanedbatelný.

Po skončení druhé části návštěvy Evropského parlamentu skončila i oficiální část naší návštěvy. Poděkovali jsme panu poslanci MUDr. Jiřímu Maštálkovi za vlídné přijetí a čas, který nám ochotně věnoval, a jeho asistentce Janě Dohelské za perfektní servis po celou dobu našeho pobytu. Vůbec nás nepřekvapilo, že nad rámec svých pracovních povinností nám umožnila ještě navštívit parlamentní prodejnu v suterénu budovy, kde jsme si v klidu mohli nakoupit pár dáreků pro svoje blízké nebo drobné suvenýry na památku návštěvy této zajímavé instituce, města i země. Byla to příjemná tečka za celým programem i pobytem, který se nám poštěstilo absolvovat i díky spolufinancování cesty a pobytu z peněz Evropského parlamentu.

A potom už nás čekala přes 1000 km dlouhá cesta domů noční Evropou. Mnozí účastníci mezi sebou ještě dlouho do noci debatovali o nevšedních zážitcích, které právě absolvovali. Jsem osobně přesvědčený, že v každém účastníkovi zanechala návštěva Evropského parlamentu v Bruselu hluboký dojem. Ti přemýšlivější si určitě uvědomili smysl integrace Evropy, její důsledky nejen pro naši, ale zejména pro budoucí generace. Přál bych si, aby tuto zkušenost mohlo zažít co nejvíc našich lidí, především těch mladých, kteří ve sjednocené Evropě budou žít svoje životy.

**Mgr. Jaroslava Baštařová, tajemnice klubu zastupitelů za KSČM
v zastupitelstvu Jihomoravského kraje**

Členové Klubu zastupitelů zvolených za KSČM do Zastupitelstva Jihomoravského kraje oslovili europoslance soudruha MUDr. Jiřího Maštálku a na jeho pozvání se tak mohli 3. března 2008 vydat z Brna na studijní cestu do Bruselu. Nemohli se z pracovních důvodů zúčastnit všichni a tak za sebe vyslali náhradníky. Proto s námi cestovalo 11 mladých lidí, studentů a studentek středních a vysokých škol z Brna a okolí.

Cesta do Bruselu - spokojenost s řidiči, bylo vidět, že jde o profíky za volantem. Počasí - střídá se déšť, sníh, svítící slunce po celou cestu. Příjezd Brusel, ubytování trochu s překvapením, dá se to vydržet, jde jen o dvě noci.

Naše první setkání a návštěva v Bruselu míří do Českého domu. Zde má svoji kancelář a tím i zastoupení také Jihomoravský kraj. Ředitel kanceláře pan Jiří Kolman nám ve své prezentaci přiblížil úkoly, které by měla kancelář plnit, pro zviditelnění se našeho kraje, zejména v době připravovaného předsednictví ČR v Evropské unii. Pan Kolman projevil zájem o setkání s naším poslancem MUDr. Maštálkou. Setkali se spolu v závěru naší návštěvy v EP.

Na půdě Českého domu se setkáváme s asistentkou MUDr. Maštálky, slečnou Janou Dohelskou, která se nám věnuje a tak trochu supljuje úlohu průvodce, který měl s námi jet do Bruselu. Pro náhlou hospitalizaci v nemocnici, jsme se museli jeho služeb vzdát a na cestu jsme se vydali sami.

Královský palác, parlament, parky, katedrála, historické centrum města s radnicí, známé figurky chlapečka a holčičky, ulička s restauracemi, které nabízejí jídla z darů moře, to je jen malý výčet toho, co jsme prošli. Větší skupina z celé naší výpravy takovou večeri vyzkoušela. Zkušenost jak se lákají zákazníci do restaurace, jak se likviduje konkurence a hlavně poučení pro ty, kdo by chtěli něco podobného provozovat u nás doma.

Po večerní procházce s deštěm a větrem nás ráno čeká návštěva v sídle NATO. Sídlu této organizace najdeme, ale bezpečnostní opatření, která zde panují, tak ta nechápeme! Proč ty kontroly? Mají se zde přítomní zástupci jednotlivých zemí čeho bát? Asi ano!

Beseda se zástupci ČR v této organizaci je uvolněná, dotazy jsou jak odborného rázu, tak i čistě společenského. Zástupci jsou samozřejmě pro umístění radaru na území ČR, platí přece: „Koho chleba jíš, toho píseň zpívej!“ A odpověď, že zejména ženy by měly toto rozhodnutí schvalovat, tak to mně osobně, připadá jako ta největší zlovůle, která může existovat. Copak ženy, když pomínu z pověstí Šárku, vedly kdy nějakou válku?

Názor našeho kolegy, MUDr. J.Fusky: „Objekt působí dojmem moderního vězení všech členských států a jejich vojenských přidělců tam žijících a bojujících za světový mír a proti terorismu,“ je dost výstižný a odpovídající.

Odpoledne následuje další prohlídka Bruselu. Atomium, Čínský pavilon a další zajímavosti. Večer se v Polské restauraci, v blízkosti sídla EU, setkáváme s naším hostitelem, soudruhem J. Maštálkou. Příjemné posezení, přátelské povídání a večerní procházka, to vše nám zpříjemnilo pobyt v Bruselu.

Ráno všichni nasedají do autobusu a cíl naší cesty je jasný - návštěva sídla Evropské unie, prezentace práce našich europoslanců zvolených za KSČM. V rámci této návštěvy předal předseda našeho klubu zastupitelů s. Stanislav Navrkal soudruhu Maštálkovi usnesení ZJMK k situaci a postoji JMK k požadavkům ekologických skupin, které mají neustále výhrady k variantnímu zpracování projektové dokumentace týkající se spojení Brna s Vídní přes Břeclav. Jedná se o problematiku silnice R 52. Soudruh Maštálka a přítomný ředitel kanceláře kraje v Bruselu pan Kolman přislíbili, že toto písemné vyjádření předají příslušné komisi při EP.

Vzájemné předání dáreků, nezapomeneme na společné foto u vlajek členských států EU, rozloučení a vracíme se domů. Milovníci historie nás zavedou ještě na známý vrcholek, tak

smutný pro Napoleona u městečka Waterloo. Lva na mohyle obdivujeme, i tak se mohl kdysi dávno rozhlížet zmiňovaný vojevůdce, bohužel jeho konec už se lvímu moc nepodobal.

Zpáteční cesta proběhla bez problémů a malé sladké rozloučení, které předal všem přítomným ženám v autobusu předseda klubu S. Navrkal k jejich svátku MDŽ, bylo také sladkou tečkou za naší návštěvou v Bruselu.

Závěrem: poděkování asistence MUDr. Maštálky slečně Janě Dohelské za její pomoc, zapomenout na našeho hostitele souduha Jirku, to by byla troufalost! Tak i jemu poděkování! A město samotné, tak jako každé jiné, starobylé se svojí historií; nové - ocel, beton, sklo; drahé, jako každé evropské město.

Náročné, ale poučné cestování. Mladí z naší skupiny zde určitě nebyli naposledy. Možná si někteří s nich vyzkouší v roli stážistů, jak se v Bruselu pracuje a žije.

Pozvání pro naše hostitele k nám do Jihomoravského kraje na návštěvu stále platí, těšíme se, že se k nám podíváte Jirko a Jano! Rádi Vás uvítáme!

Děkujeme

Obsah:

Úvod	3
Mgr. J. Valenta - zastupitel města Plzeň	11
E. Václavíková - za zastupitele Moravskoslezského kraje	13
Mgr. J. Šimána - profesor Gymnázia Mikulášské náměstí v Plzni	15
prof. J. Solich - Svaz seniorů ČR	18
Mgr. A. Kubíček - ředitel Obchodní akademie a VOŠ Valašské Meziříčí	25
S. Lenartová - za pracovníky JEDNOTA, s.d.	27
K. Smutný - starosta městyse Klenčí pod Čerchovem	28
Sylvie Grygarová - KŽ Riviéra Frýdek - Místek	31
Ing. P. Popule - Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče	34
Mgr. J. Baštařová - tajemnice klubu zastupitelů za KSČM v zastupitelstvu Jihomoravského kraje .	40

*Jiří Maštálka
a kolektiv*

Proč EU?

Neprodejná publikace

10 000 výtisků

Vydalo Nakladatelství Amlyn

Vydáno za příspěvní GUE/NGL v EP

2008

Dosud vyšlo

J. Maštálka, A. Ort
Češi a Evropa

J. Maštálka a kolektiv
Evropská unie – nejen název

V. Jurn
Panna diplomacie a paní politika

J. Maštálka a kolektiv
Evropská unie – nejen název II

GUE/NGL

Evropská sjednocená levice/Severská zelená levice
Parlamentní skupina - EVROPSKÝ PARLAMENT

